

dinair Indtægt viser sig, falde selvfølgelig de Argumenter bort, som ere hentede fra den ordinaire finansielle Tilstand og den ordinaire Byrde, som Landet aarlig kan taale. Jeg fastslaer altsaa — for at jeg skal gjentage det — at samtlige de Argumenter, som den ærede Ordfører i forrige Møde anførte imod Forslaget under Numer 34, der gaaer ud paa Anskaffelsen af et Pantserflib under Forudsætningen af, at en vis Handel kommer istand, ere blevne gjendrevne, og at de Argumenter, han idag har anført, maaskee kunne ramme nogle af de andre Forslag — Noget, hvorpaa jeg iøvrigt ikke skal indlade mig — men ikke ramme eller sigte paa Forslaget under Numer 34, som jeg derfor haaber, at intet Medlem vil afholde sig fra at stemme for, paa Grund af, hvad der er anført af den ærede Ordfører.

Formanden: Jeg skal bemærke, at der er begjært Afslutning af Forhandlingerne. Endnu have følgende Medlemmer begjært Ordet: Folkethingsmændene for Sorø Amts 4de Valgfreds (Holstein) og for Holbæk Amts 1ste Valgfreds (N. Hansen), den Sidstnævnte for at gjøre en kort Bemærkning, samt Ordføreren. Afslutning er begjært af følgende Medlemmer: Frølund, Clausager, N. Nielsen, Brun, Zahle, Rosenkrantz, H. C. Nyholm, Holm, S. Jørgensen, Jørgen Jensen, Bogelins, Børstelsen, N. Olsen, N. C. Hansen, H. Jensen, P. Pedersen og Madsen.

Ved den derpaa foretagne Afstemning forkastedes det, at Afslutning af Forhandlingerne skulde finde Sted.

Holstein: Jeg vil egentlig kun minde det ærede Thing om nogle Ord, som vor høitagtede Krigsminister udtalte, dengang vi her forhandlede om Hærplanens Vedtagelse. Jeg vilde ønske, at han et Dieblit maatte komme tilstede her og gjøre sin vægtige Stemme gjældende med Hensyn til det Forslag, der er fremkommet fra Regjeringen, thi dette vilde sikkert bidrage ikke saa lidet til at faae det vedtaget. Den ærede Ordfører har som en af Hovedgrundene for, at man ikke burde gaae

ind paa noget af de her foreliggende Forslag, anført, at man ikke burde forlade den Plan, man engang var kommen ind paa, den Plan nemlig og det Princip, hvorpaa vort Forsvarsvæsen var bygget, og som ikke tilstedede at komme ud over en vis begrændset Størrelse i Henseende til den aarlige Tilveiebringelse af nye Skibe. Dette vil altsaa sige, at vi for at følge Noget, som man nu engang har antaget at kunne bruge som Regel, skulde vedblive at holde paa denne Regel, om ogsaa Erfaringen og Alt, hvad der nu fremstiller sig paa dette Omraade af Videnskaben, hører hen imod, at det, vi paa denne Maade ville tilveiebringe, maatte blive utilfredsstillende, og at de Penge, vi anvendte derpaa, for en stor Deel maatte være spildte. Jeg tillader mig da at troe, at dette er at sætte et Princip, en Regel, langt ud over, hvad der kan tilkomme den. Thi naar det erkjendes, at det, som man, dengang man betraadte denne Vej, ansaae for det Rigtige, ikke længere er holdbart, saa troer jeg, at det eneste Rigtige og Fornuftige er inarest muligt at forlade det. Vor høitærede Krigsminister anførte i sin Tid her i Salen med stor Styrke og under megen Tilslutning fra hele Thinget, at een af Hovedbetingelserne for, at man kunde vente et godt Resultat i en tilkommende Kamp, var den, at Soldaten havde Tillid til sig selv og de Baaben, hvormed han var udstyret. Saa længe man ikke gav ham saadanne Baaben, udtalte Ministeren med Bestemthed og under hele Thingets Tilslutning, kunde man ikke vente, at Soldaten med Tryghed og Selvtillid skulde kunne gaae i Felten imod sine Modstandere. Og hvad er det nu, man forlanger af vor Marine? Jeg troer virkelig, at man stiller en stærk Fordring til vor Marines Officerer og til Alle, der tjene i den, naar man vedbliver at holde fast ved en Organisation, som i Tiden vil medføre, at de blive nødte til at gaae ud imod en Styrke, som i enhver Henseende maa være og blive dem overlegen, naar man isorveien har undladt at benytte den Mulighed, der var til at give dem et Baaben i Hænde, som nu engang skal til, for at de kunne være fuldkomne jevnbyrdige eller dog ikke aldeles ujevne.